

[Johan Nielsen.]

fremsat, at de skulle få en hurtig og velvillig behandling under hensyn til, at lovene skal gælde på Færøerne fra den 1. oktober 1972; jeg støtter mig til dette tilsagn.

Lis Møller: Socialministerens forslag om en forhøjelse af folkepension og invalidepension på Færøerne er min gruppe velvilligt indstillet over for. Men jeg vil dog gerne have, at vi i socialudvalget ser på, hvordan leveomkostningerne på Færøerne har udviklet sig i de senere år, således at vi kan bedømme, om de foreslåede forhøjelser er rimelige. Det er efter min mening ikke nok, at ministeren i fremsættelsestalen henviser til, at der i de senere år er sket en stigning i det færøske lønniveau; det er ikke kun lønniveauet, men også prisudviklingen, som må være afgørende. Men det må vi jo kunne få afklaret under udvalgsarbejdet.

Tove Nielsen: Da begge lovforslag har det formål at bringe overensstemmelse imellem folkepension og invalidepension på Færøerne og i den øvrige del af riget, kan venstre tilslutte sig, at der sker en forhøjelse med 15 pct. af de forskellige beløb. Vi anbefaler lovforslagene til hurtig vedtagelse.

Ole Vig Jensen: Den forhøjelse og ajourføring, som disse lovforslag tilsigter af pensionerne på Færøerne, kan vi tilslutte os.

Jeg kan tilslutte mig de bemærkninger, der er fremsat af de foregående ordførere, men vil føje et enkelt spørgsmål til. Der står, at loven har gyldighed fra den 1. oktober 1972, men lovforslaget er først fremsat den 14. december. Jeg vil spørge ministeren, hvordan det kan være, at det er så forsinket.

Kurt Brauer: Jeg vil på SFs vegne — som fru Lis Møller gjorde det på det konservative folkepartis vegne — efterlyse nogle klarere beregninger over, hvordan den økonomiske udvikling har været på Færøerne i den periode, der er gået, siden sidste regulering fandt sted.

Og jeg vil — som hr. Ole Vig Jensen gjorde det på det radikale venstres vegne — hæfte mig ved § 2 i lovforslagene, som er enslydende, og hvori det hedder:

„Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. februar 1973.

Stk. 2. Loven har gyldighed for ydelser, der er forfaldne til udbetaling den 1. oktober 1972 og senere.“

Jeg er helt sikker på, at den lønmæssige og den økonomiske udvikling på Færøerne gør det virkelig nødvendigt med fremskridt på dette område. Jeg antaster altså ikke reguleringens berettigelse. Skulle jeg sætte spørgsmålstegn ved noget, var det måske, om reguleringen er stor nok. Men jeg hæfter mig ved det forhold, at vi her har en udgiftkrævende lov — idet det fremgår, at den danske statskasse skal afholde halvdelen af de 7 mill. kr., som forhøjelsen koster — uden at folketinget i grunden har nogen egentlig mulighed for at tage stilling til den bevilling. Dette er en gummistempelsag, som bare skal passere gennem folketinget, for den er altså behandlet af administrationen og fra færøsk side, før vi her i folketinget får lejlighed til at tage stilling til problemet.

Jeg vil bede om, at man fra administrationens side og fra ministeriets side vil være opmærksom på, at vi i fremtiden, når vi beskæftiger os med bevillinger her i folketinget, får en reel mulighed for at øve indflydelse på bevillingerne, og ikke blot skal se os reduceret til gummistempelbrugere herinde.

I øvrigt vil vi behandle forslaget med den fornødne velvillighed under udvalgsarbejdet.

Socialministeren (Eva Gredal): Jeg takker for det positive tilsagn, der er kommet fra alle ordførernes side.

Jeg vil godt sige til hr. Johan Nielsen, at jeg kan jo ikke give tilsagn om en hurtig og velvillig behandling her i folketinget; jeg mener, at det tilsagn, jeg har givet, drejede sig om en hurtig behandling i ministeriet. Men det er da mit indtryk — og jeg håber og tror på det — at det bliver en hurtig og også en velvillig behandling, det fremgik jo af ordførernes taler.

Et par af ordførerne nævner disse mærkelige tidspunkter, der står i lovforslaget. Det skyldes, at sagerne skal behandles i det færøske lagting og derefter skal herved. Vi kan ikke fremsætte lovforslag, før forslaget har været igennem det færøske lagting.